

NOVINARSTVO SLOVENSKE KRAJINE

Vredništvo v Lendavi hš. 67, uprava v Črenšovcih, Slov. Krajina.

Letna naročnina v državi 30 Din., mesečno 2-50 Din., v inozemstvu 72 Din., mesečno 6 Din. z M. Listom letno 100 Din. Na skupni naslov pri širitelju v državi je letna naročnina 24 Din., mesečna 2 Din. — Plačati se mora naprej. Stev. položnice 11806, Rokopisi se ne vračajo. — Cena oglasov: Cela stran 800 Din., pol stran 400 Din. i tak niže. Poslano med tekstom vsaka reč 2 D. mali oglasi do 10 reči 5 Din., više vsaka reč 1-50 Din.

Širite krščanski tisk.

Proti konci leta stopamo. Na konec cerkvenega leta smo celo prišli i k začetki novoga cerkvenega leta. Z adventom se začne novo cerkveno leto. Kristušova cerkev nas v tom časi pripravlja na prihod Zveličitelja.

Greh je lađao na sveti i njegovej kaštigi, večnomi trpljenji je bio podvržen vsaki človek. A z teme blodnosti je zasijala svetlost Zveličarova, ki je pogasila ogenj večni i odprla blaženost večno za vse, ki so „dobro vole“.

„Vola na dobro“ je potrebna za zveličanje. Ki te vole nema, blažen biti ne more. Človek je tak stvorjen, da vsikdar žele nekaj, ali dobro, ali slabo. Brez žele nega človeka. Za vola na dobro dobi blaženost, za vola na slabo, dobi kaštigo.

Ta vola na dobro je pa potrebna pri vsakom dugovanji. Vse, ka obkroža človeče bitji, mora segati do te dobre vole. Celi človeči žitek se mora dotikati te vole na dobro. Če se ne dotika, človek ne more dosegnoti svojega cila: odičiti Boga i s tem sebe zveličati.

Jásno pove to sv. Duh po sv. Pavli apoštoli, gđa nam naznanja, da: *če jemo, all pijemo, all kajkoli delamo, Bogi na čast moramo opraviti.*

Če pa že jelo i pilo i spanje i vsako najprostejše delo morem z voljov na dobro, to je Bogi na čast opraviti, koliko bole sem dužen to včiniti pri duhovnih opravilaj: molitvi, spovedi, prečiščavanji, čtenji, pisanji, pri glašenji i poslušnanji bože reči itd.

Štamp, tisk, časopis, list, novine. Ka so to? Predgarje. Kakši? Od nas visi. Ali predgajo krivico, zmoto, temo, ali pravico, istino, svetlost. Ali vodijo v blaženost, ali v pogubljenje. Ali prinašajo mir, ali nezadovolnost. Ali nagiblejo k dobromi, ali slabomi. Ali širijo Kristušovo kraljestvo, ali pa šatanovo. Ali zveličajo mojo dušo, ali jo pa pogubijo. Vse zavisi od nas. Kakda? Tak zavisi od nas, ka hrani mojo dušo tisto ka čtem i tisto ka širim. Če je hrana čemerna, zastupim sebe i druge, če je pa hrana zdrava, okrepi mene i druge.

Ka čteš, takši si. Ka širiš, takše sade ženjaš. Če krščanski tisk čteš, krščanski duh ostane v tebi. Če krščanski tisk širiš, Kristušovo kraljestvo širiš i hodiš sam pa tudi druge vodiš proti večnoj sreči. Če pa protiverski ali pa vu veri mlačen tisk čteš, sam postaneš nevernik i mlačen krščenik pa v svojoj blodnosti potrdiš tudi druge, med štere širiš te slab tisk. Sveti Očā, Kristuša namestnik, so pravili od dobroga tiska, da je glasnik zveličanja. Tisto vči, ka je Kristuš včio i njegova sveta Cerkev naznanja. I da je glasnik zveličanja, služi plačo apoštola. Samo krščanske liste četi i širiti pomeni za Kristušom hoditi i tudi druge voditi. Kak lepo pozvanje! Kak imenitna čast! Se zavedate te časti naročniki i širitelje Novin i Marijinoga Lista? Se zavedate, da Bogi služite i si plačo v nebi zasigurate, če si naročite i širite Novine i Marijin List, pač krščanske liste? Zavedajte se i čtite samo krščanske liste, ki jih ma Slovenija lepo število. A žali Bog, ma tudi dosta slabih. Jako slabe, jako nevarne, tak nevarne, da z popunov gotovostjov prinašajo sad večne smrti.

Vam povem dva zgleda z našaga kraja. Naročnik „Domovine“, z čista katoličanske vesi se zmeša v zakon z evangeličankov. I zakon ne prineso blaženosti. Sama žena se je ločila od njega, žena, po šteroj je tak noreo. I zdaj ne dovec, ne mož.

Razgled po katoličanskem sveti.

Italija. Neka oseba, za štere ime se ne sme znati, se je obvezala rektorji katoličanske univerze Srca Jezušovoga v Milani, da bo vsako leto i to skoz štiri prišestna leta plačala 1500 lir kak podporo za študij katoličanskih redovnic na toj univerzi. Sv. Očā je pristao na to, da podpora nosi ime „Fond Pija XII. za študij“.

Vatikansko mesto. V apoštolskoj palači sv. Kalista se je začnalo delo za preiskavanje treh čūd, na podlagi šterih bi se proglasila za blaženo častitliva služabnica boža Ivana Delanoue, ustanoviteljica kongregacije sv. Ane od Previdnosti.

Francija. Te dni je vmro veliki francosko katoličanski pisateo i včenjak Georges Goyau. Njegovo najslavnejše delo je „L'Histoire religieuse de la France“, v šterom je opisao zgodovino francoske cerkvenosti i duhovnosti. (Svetniki: Martin, Bernard, Ljudevit, Ivana devica Orleanska, Vincencij Pavlanski). — Izdani je „Družinski zakonik“ za zaščito javne morale. V zadnjem časi je v Franciji jako spadnalo število rojstev. Francija pa šče rešiti družine propada, zato je izdala te zakonik, ki določa mesec dni do dve leti zapora i 100 do 5000 frankov globe kak kaštigo za tistoga, ki bi kršo javno jakost. Posebno omenjajo pri tom tisk, slike i kepe, njihovo razstavljanje i odavanje, ar se potom teh posebno širi pokvarjenost.

Belgija. V Bruxellesi se je na konci oktobra vršo kongres katoličanskih novinarov. Pred-

sednik Vanhaeseudonck se je spomno + Pape Pija XI., vsi navzoči novinarji pa so izrazili globoko sinovsko vdanost zdajšnjemi sv. Oči Piji XII. Kanonik J. Leclercq je meo predavanje o odnošaji novinarstva do Katoliške akcije.

Nemčija. „Arbeiter Zeitung“ prinaša sledečo statistiko od mrtvih i ranjenih Nemcov v nemško-polskoj bojni: mrtvih 91.278, težko ranjenih 64.417, lahko ranjenih 84.938 ljudi. — Kelko žrtev je na polskoj strani, se ešče ne ve, ar je med njimi tudi vno go meščanskoga prebivalstva i ar se nešterne polske čete še borijo proti sovjetskim vojakom v Karpatih i na prusko-polskoj meji.

Irska. Kardinal Mac Rory i 26 irskih škofov je poslalo iz svojega zadnjega zasedanja duhovnikom i vernikom pastirsko pismo, v šterom je določeno, da se morajo v vsakoj cerkvi tri dni vršiti molitve za mir ob priliki svetka Kristuša Krala. Za časa bojne se mora tudi pri vsakoj sv. meši moliti za mir. Čeravno se Irska ne bojuje, pravi pastirsko pismo, pa trbe misliti na one, ki se bojujejo.

Alžir. V alžirskoj škofiji je bilo že 1846. l. ustanovleno društvo sv. Vincencija Pavlanskoga. V zdajšnjem časi se deli v 3 odseke i 38 konferenc. Člani društva obiščejo vsaki teden ednok siromaške hiže, delijo krüh i meso i pomagajo betežnikom. Posebna konferenca skrbi za prek 500 dece brez staršov, druga deluje med vojaki, druga med muslimanskimi družinami.

Ne tožimo.

Včasi se čuje od leve i desne, da to nam menka, to ne prav, to bi moglo nači biti i pritožbam ne konca, ne kraja. Če bi mi poznali nevole drugih, bi nas sram bilo se tožiti.

Naj nam v tolažbo povem srečanje z osebo iz druge države, z šterov sam se spusto v guč. Ka mi je pravila? Poslušajte!

„Ne dobi se pri nas ne mleko, ne kava, ne čaj, ne makaroni, ne riža. Repe tudi ešče nega. Nikše začimbe ne mogoče dobiti. Na den si lejko kupimo kilo krumplov i zelje. Zajtrka i večerje ne poznamo, samo obed. Masti dobimo na teden 4 deke, zmočaja 16 dek, oboje je dobro. Tjedensko dobimo 30 dekagram mesa i 20 dek salame. Žajfe dobimo na mesec en mali falajček za sebe i pranje skupno.“ Tiho mi je oseba vse povedala, ar se bojala, da ne bi jo kakši špijoni čuli i gor javili. Potem bi jaj bilo njej. Glejte tej ljudje živejo z krumplov i zelja malo zabele-noga. Kajti iz doblenoga zmočaja i masti pride na leto komaj deset kil za ednoga človeka te, gđa mleka nega pri hiši. Pa ti ljudje vdano nosijo svojo usodo, na Boga zavupajo i čakajo bolše čase. Pri nas, v našoj državi nega niti najmenšega siromaka, komi bi življenjske razmere bili tak skrčene, kak milijonom v tujini, od štere gučimo. Zato pa

Drugi zgled. Mašinali so pri nekom naročniku „Domovine“. Pri večerji začne te po navukaj „Domovine“ trditi, ka vse to, ka se od vere guči, je samo fantazija. To je, vse od Boga i vere je samo izmišleno, nega Boga, ne pekla, ne nikaj, ka vera vči. Naročniki naših krščanskih listov, ki so pomagali pri mlalitvi, so ga za te bedaste, brezbožniške reči tak očivilili, ka prejniti pes ne bi vzeo krüha z njegovih rok.

Vidite, tak se loči dober i slab tisk. Slab pogubla, dober zveliča, slab v greh, dober v

naj lađa zadovolstvo med nami. Sočustvujmo z našimi trpečimi bližnjimi i dokaz sočutja je ravno zadovolnost z malim, da nekaj ostane za pomenkanje trpeče.

Švica za mir.

V mestu Mariastein so obdržali procesijo za mir. Deset vojakov je neslo velikansko Marijino podobo v procesiji, narod je pa goreče proso dobro mater Marijo, naj Švici ohrani mir. Posebno genljivo je bilo to, da je predsednik republike Etter sam prišo k procesiji z Berna i to ne sam, nego s svojov deseterov decov. Iz Basla i drugih krajov Švice je narod v velikih trumaj priromao i proso goreče: Kralica mirü, prosí za nas.

Jesen je...

Jesen je. Šume vmirajo, oj vmirajo sladko, na smrt nas opominajo, ki hitro prišla bo.

Kak šume listje spuščajo, oj spuščajo mirno, tak mirno mi odhajajmo, gđa vüra prišla bo.

Že šume tla pokrivajo z vlasami svojih drev, mi postelo pripravljajo... poslušaj smrti spev. Srčen.

jakost vodi.

Mi se vüpamo, da pretežna večina naroda v Slov. Krajini ešče ma vero i zato lübi Jezuša. Iz lübezni do Jezuša, svojega Zveličitelja, Sodnika i Plačnika ostanite verni sinovje i hčeri Slovenske Krajine do svojih krščanskih listov, do Novin i Marijinoga Lista. Naročite si jiva, širite jiva, oniva sta jediniva krščanskiva lista v Slov. Krajini. Vernost za vernost. Kak njeva verno vodita vas po pravoj poti, tak vi vsi verno i lübezno jiva sprejmite v svoje hiše i jiva širite.

Naša država pomirjava.

Kak znamo, je naša država pomirila Madjarsko i Romunijo, da se je preprečo spopad med njima i da sta vojsko razorožile pri meji. Istotak se je naša država zavzela z Anglijov pri Türčiji i Italiji, da sta se na meji razorožile i se pripravljata na prijateljsko pogodbo. Zđaj dela naša vlada na zbliznanji med Romunijo i Bolgarijov. Mi mamoz obema državama prijateljske stike. Zato je naše delo tem ležejše, kem je plemenitejše. Bolgarija zahteva njej odvzeto Dobrudžo nazaj. Romunija bi jo vrnila po končanom boji. S tem Bolgarija ne zadovolna. Naša država stavlja zdaj predloge ednoj i drugoj stranki, da bi mogle na miren način vküp pritli.

Na novo je imenüvanih 37 senatorov.

V imeni Nj. Vel. krala z ukazom kr. namestnikov i na predlog predsednika min. sveta je imenüvanih 37 senatorov, med njimi dr. Korošec Anton, bivši predsednik senata i dr. Kulovec Franc, min. v pokoji.

Volivni zakon za hrvatski sabor je podpisani.

Vüpanje Polakov.

Predsednik polske vlade Sikorski ja meo govor v Londoni i izjavo, ka „z pepela i razvalin bo vstala nova Polska i nova Europa“. Z ednim je tudi povedao, da bo polska vojska na zahodnom bojišči naskori samostojno nastopila.

Odgovor Nemčije Holandiji i Belgiji.

Nemška vlada je odgovorila na mirovni predlog Holandije i Belgije, da so cili boja čista drugi pri Angležih i Francozih kak pri Nemcih. Zednim je nemška vlada pomirila Holandijo i Belgijo, da ne bo kršila nepristranost tevi državi, če te se toga držale tudi Anglija i Francija.

Nova italijanska bojna ladja „Impero“.

Ki je 35.000 tonska, je bila 15. nov. spuščena v morje. Zgradili so jo v ladjedelnicih Ansaldo pri Genovi. Duga je 231 m, šörka pa 31 m. Lehko razvije moč 130.000 ks. i dosegne hitrost 30 vozlov (55 km) na vöro. Ladja ma 9 štükov po 381 mm, 12 štükov po 152 mm, 12 protiletalskih štükov po 99 mm i posebne krove za letala.

Do 1000 lüdi je zgorelo v gorečem petroleji v Venezueli.

Na otoki Gunila v bližini jezera Maracaibo je v nekom nočnom zabavišči nastao ogen zavolo eksplozije pri plinskomo posveti. V kratkom časi je bilo mesto Maracaibo, ki je naseljeno po večini z delavci, zaposlenimi na bližnjih petrolejskih vrelcih, vse v plameni. Dozđaj je vmrlo do 1000 lüdi. V časi, kda je nastao ogen, je bilo v mestu nad 3000 lüdi. Gasilci i drugi lüdi so prišli na kraj nesreče, a je nemogoče pogasiti te ogromen ogen. Jezero Maracaibo, ki je pokrito z debelov plastjov nafte, se se je spremenilo v ognjeno morje. Včasi v začetki je zgorelo 300 lesenih hiš, ki so stale poleg jezera. Ogen se je širo z velkov naglicov i se približuje edinomi mosti, ki veže mesto na otoki s sühov zemlov i po šterom bi se prebivalstvo edino moglo rešiti. Vno go lüdi je iz straha pred smrtjov poskakalo v jezero, da bi se rešili. Na nekoj maloj ladji se jih je rešilo 200. Predsednik republike Aleazar je odredo tridnevno narodno žalüvanje.

Nedela

po Risalaj dvajsetišesta.

Tisti čas pravo je Jezus včuenikom svojim: Gda bodete vidili gnusobo opuščenja, na svetom kraju, štera je povedana po Daniel proroki, (ki šte, naj razmi) te naj bežijo na gore, ki so v Judeji i ki je na strehi, naj nejde jemati kaj z hiže svoje; i ki je na njivi, naj se ne vrača domo po svoj obleč. Jaj pa nosečim i nadajajočim v tisti dnevi. Molte pa: naj ne bode vaše bežanje pozimi, ali na soboto. Ar bode te velika stiska, kakše je ne bilo od začetka sveta do eti mao i tudi je več ne bo. I če ne bi bili skrajšani tisti dnevi, ne bi se zveličao nieden človek, ali zavolo odebrani se skratijo tisti dnevi. Teda či vam što bode pravo: Glejte, „eti je Kristuš“, ali „etam“, ne verte. Ar stanejo krivi Kristušje, i krivi proroci: i delali bodo velika znamenja, i čuda tak, da se v blodnost zapelajo, či bi bilo mogoče, i odebrani. Glejte, naprej sem vam povedao. Či do zato vam pravili: „glejte, vu pustini je,“ nejte vō, „glejte v hrami je,“ ne verte. Kak najpre blisk zide od sunčenoga shoda, ino se skaže do sunčenoga zahoda: tak bode i prišestje Sina človečega. Gdekol bode mrtvo telo, ta bodo se vküpspravljali i jastrebi. Taki po stiski tistih dnevov sunce potemnej, i mesec ne da svetlosti svoje, i zvezde bodo z nebes kapale, i jakosti nebeske se bodo gibale, i te se prikaže znamenje Sina človečega na nebi, i te do se jokali vsi rodovi zemle: i vidili bodo Sina človečega priti na nebeski oblakav z velikov jakostjov, i z dikov. I pošle angele svoje s trümpötov, i z velikim glasom, i vküp spravijo njegove odebrane od štiraj vetrov, od visine nebes notri do njihovi krajov. Od figovoga drevja se pa včite priliko: gda je že veika njegova v mēzgi, i listje spüšče-no, znate, ka je blüzi leto: tak i vi, gda te vidili vsa eta; znajte, ka je blüzi pri dveraj. Zaistino velim vam: ka ne prejde ete narod, dokeč se vsa eta ne zgodi. Ne ba i zemla prejde, reči pa moje ne prejdejo. (Mat. 24, 15—35.)

Prle kak pride sodnji den, se bo zgđilo vnogo znamenj. Kristuš pride sodit v slavi, ki je prle prišeo trpet v poniznosti, ar sodnik potrebuje časti i ugleda. Uglednomi človeki pa pristojajo znamenja oblasti, da ga ljudje bole poštujejo i se njemu podvržejo. Zato se bo pred Kristušovim prihodom videlo vnogo znamenj. Ta znamenja bodo pripravljala srca ljudi, da se bodo Gospodi rajši podvrgli.

Kakša bodo tista znamenja, to težko povedati, ar Kristuš govori od znamenj sodnjega dneva pa od znamenj, ki so oznanjvala propad mesta Jeruzalema pa tudi od znamenj, v šterih Kristuš obiskavle svojo Cerkev.

Gda Kristuš pride sodit, vidni svet ne bo mino, nego bo prenovljen. Verjetno pa je, da se bodo kratko pred sodnjim dnem godila še čudna znamenja, z šterimi bo Bog človeka preplašo, da se poniža i spreobrne.

Svet je stvorjen zavolo človeka, zato se spodobi, da se tisti den, gda bo poveličano človeče telo, prenovi tudi svet v lepšo podobo i lepše stanje, da bo primeren kraj novomi človeki. Človek bo dosegel poveličanje tela potem, gda se njemu odvzmeta minljivost i krivda greha.

Ka pomenijo reči: „Jaj tiste dni nosečim ali doječim materam?“ Nosečim pomeni ljudi, ki gojijo v sebi razne vüpe, razne načrte. Doječji pa so tisti, ki so že dosegli, ka so želeli.

Te reči gotovo ne merijo na poštene ženske i matere ar se tem na sodnji den ne trbe nikaj

Nova meša našega rojaka v tujini.

Novembra 26. to nedelo se posveti za mešnika i daruje prvič nevtepeni dar Bogi preč. g. Maroša Martin, salezijanec rojen na Melincih, v državi Jüžne Amerike Chile v mestu Santiago.

Novomešnik je goreči sluga boži, dober govornik, slaven glasbenik, pun požrtvovalne lübezni do svojega bližnjega, ki išče s celim srcem doseči duhovniško svetost, zato ga tudi vsaki človek poštuje i lübi, ki pride v njegovo bližino.

Na novoj meši ostane en čas ešče v Santiagi, da se spopolni v glasbi, potem pa ide misijonarit v Magallanes med naše izseljence Hrvate, ki ga že želno čakajo i njemu pripravljajo slovesen sprejem, šteroga je tudi vreden. On se je najpre že kak bogoslovec skrbno za Hrvate i se je v bogoslovji navčio tudi hrvački. Tak nam poroča tovariš novomešnika, bogoslovec Schnurer, naš domačin. Sam g. novomešnik se s sledečim lepim pismom zahvaljuje svojim dobrotnikom, ki so njemu pomogli, da je prišo da največše časti sveta, do mešništva.

La Cisterna, 14. okt. 1939.

Prečastiti Gospod!

V teh trenutkih ko stojim pred najpomembnejšim dogodkom, ki sploh more doleteti človeka v življenju, namreč pred sv. mašniškim posvečenjem, čutim dolžnost, da se obrnem na Vas s temi vrsticami. Dobrih 13 let je že poteklo od trenutka ko sem se s solznimi očmi poslavljaj od drage domovine, od drage Slov. Krajine, od skromnih pa vendar tako dragih Melincev, ki hranijo moj najdragocenejši zaklad na svetu, starše in brate. Tedaj pač nisem slutil, da me bo pot zanesla tako daleč

Nemiri na Češkom.

Visokošolci so spevali češke narodne pesmi 18. oktobra i 15. novembra i napadnoli v Pragi nešterne Nemce. Nemška oblast je dala za to strliti devet akademikov, 1200 jih je zaprla i univerze za 3 leta zaprla. Na Češkom je razglašen nagli sod. Na jezere gospode je zapretil, štere bi kak talce nemška oblast dala spoklati, če bi se nemiri ponovili. Na te način bi češki narod ostao brez voditelov. Predsednik češke vlade, dr. Hacha, kak se poroča iz Pariza, je tudi zaprt, ar ne šteo podpisati neke odredbe, štere je zahteval od njega nemški oblastnik Češke.

Legenda o sveti Katarini.

Komaj osemnajstletna, komaj je maturirala (in to z odličnim uspehom!), pa že vse o njej govori. Baje tudi najbolj izobraženemu z najboljšimi razlogi dokaže absolutno nujnost vere. Verni se je veselē, brezumni jo občudujejo.

Sicer se je pa bojda že od rane mladosti vadila v vseh svetnih vedah, zato je tako izborna podkovana; žal tudi v verskih vprašanjih.

Saj je prav za prav poniževalno, da bi jo obiskal. No, nekoliko opravičuje, da je plemenitega rodu. Zna se elegantno

bojati. Te reči se nanašajo na ljudi, ki preveč želejo, ka nebi smeli želeli, ali bar ne smeli preveč želeli. Vsaki človek sprejema. Eden od Kristušja, drugi od hüdoga duha. Od tistih, ki so poprijeli od hüdoga duha, pravi sv. pismo, da so „poprijeli beteg i bodo rodili krivico,“ od tistih pa, ki so poprijeli od Sv. Düha, se pravi: Tvoj strah smo poprijeli i porodili düha tvoje blaženosti.“

med svet. Danes, ko se obračam na storjeno pot, kipi iz mojega srca vroča zahvalnica Tistemu, ki me je poklical v svoj vinograd, ki je z materinsko ljubeznijo bdel nad menoj ter napejljal moja pota tako, da sem skozi mnogotere čeri, težave, prispel srečno v pristan, do cilja, do uredničenja svojih mladostnih sanj.

Toda obenem ne morem pozabiti vseh svojih številnih dobrotnikov, vseh tistih blagih duš ki so s svojimi duhovnimi darovi, z molitvijo in žrtvami, pripomogle, da moje želje niso ostale „želje“.

Ker mi ni mogoče, da bi se vsakemu posebej zahvalil, hočem to storiti skupno s temi vrsticami, katerim, upam, ne boste odrekli majhnega prostorčka v Vašem listu.

Na dan prve sv. maše, ko se bo Jezus ob zvoku mojih besed ponovno porodil v zibelki mojih posvečenih dlani, v tistem slovesnem trenutku bom prosil milostnega Odrješnika, da vrne stotero in tisočero vsem tistim, ki so pripomogli na kakršen si bodi način, da sem postal duhovnik. V prvi vrsti se bom spomnil tudi Vas, ki ste me z Vašim listom skozi vsa ta dolga leta skušali obdržati povezanega z domovino, ter me tudi v molitvi niste hoteli pozabiti. Vas in vse dobre duše pa prosim, da se me tudi odslej spominjajo v molitvi, da se bom navzel pravega duhovniškega duha, ter da bom vedno in povsod duhovnik po Jezusovem Srcu.

Z najiskrenejšimi, hvaležnimi pozdravi ostanem vdan v Srcih Jezusa in Marije...

Martin Maroša
Salezijanec.

Italija proti Sovjetom.

Italijanski listi po želi vlade ostro pišejo proti morilskoj Sovjetskoj Uniji, štera bi se rada vgnezdila na Balkani i z Balkana predrla v Italijo. Italijanski listi boljševikom naznanjajo, da je čaka tista italijanska vojska, štera je pobila v Španiji.

Visiko odliküvanje g. senatora Smodeja.

Krlevski namestniki so podpisali ukaz, s šterim so odliküvali g. senatora Franca Smodeja ob njegovej 60 letnici rojstva z redom Sv. Save I. stop. za njegovo narodno delovanje predvsem na Koroškom.

Siromaška Polska.

Cele vnožine polskega naroda postrelavajo, da bi ga končali. Isto se godi tudi Ukrajincem pod ruskov oblastjov. Vsa inteligenca je spostreljena ali zaprta, smeti človeče družbe, vkanlivci, roparje razvüzdani, pijanci, to vaje so prišli na oblast, ki vničavlejo vsakoga poštenjaka. Iz Lvova se je posrečilo vujti dvema Polakoma, šteriva sta vse te grozovitosti odkrila. Njeva sta povedala, da so 200 polskih zgrabljenih oficirjev boljševiki nadenok spostrelali.

Sovjetska vojska na granici Perzije.

Rusija razgovarja z Perzijov za sklepanje gospodarske pogodbe. Pri tej priliki je zbrala na granici večše število vojske, da s tem pritisek napravi na Perzijo, da ta podpiše kem več vgodnosti za Rusijo. Namen boljševikov je, da Perzijo dobijo

Glasi iz Slovenske Krajine.

Tonzuro sprejmeta 26. novembra našiva misijonarčka č. gg. Horvat i Sočak v državi Chile v mestu Santiago. Oba sta sinova sv. Ivana Bosca, našiva domačina. Bog ravnaj njidva stopnje v svetom življenji do svetišča svojega.

Subdijakonat sprejme novembra 26 to nedelo, naš domačin, salezijanec, č. g. Schnurer Franc v državi Jüžne Amerike Chile v mestu Santiago. Drugo leto se posveti za duhovnika. Prosimo dobrega Jezusa, da žive v njegovoga Srca dühi i se v tom pripravi na zvišeni mešniški stan.

Deo strelskega jarka na zahodnom bojišču.

pod svojo oblast na fte način kak so dobili baltske države. Radi bi najpre prišli v bližino petroleja v Iraki, šteroga ma v svojih rokaj Anglija. Samo težka je pot do njih, ar je poleg Anglije branila Francija i Türčija.

Sovjeti mirno razpoloženi do Japonske.

Sovjetska vlada se je odločila, da vsa nerešena pitanja, ki se tičejo Japonske, reši na miren način i v te namen pošle svoje odposlanstvo v Tokio. K tem pitanjom spada tudi politika Sovjetov na Kitajskom, štero do mogli spremeniti, da Kitajske proti Japonskoj ne bodo smeli podpirati.

Nemčija ne more dosta vüpati na pomoč Rusije,

pravi „Militärwochenblatt“ ar more Nemčija iz Rusije dobiti samo premog i železo.

Mišja nevolja je letos jako velika v Slov. Krajini. So bile njive, gde je komaj edna osminka pova zrasla, vse ovo so potrošile miši. Nekši čemer so njim poskušali davati, a ne njim škodo. Zdaj se njim davle nekši krüh, da bi se küga med njimi razširila. Pa tü je nastala nesreča v občini Turnišče, gda je prišo neki slaboumen maloletni z Gomilic do toga krüha, ga je potrošo i mro od njega. — Banskomi svetniki g. Kleklini se je povedalo na banskoj upravi, gde so prosili pomoč proti mišjoj nesreči, da miši zdaj ne mogoče zatreti, ar so preskrblene z živežom, njihovo streljenje se začne meseca februara.

Kalendarje so gotovi. Zdaj je začnemo razpošilati vsem, ki so že plačali Mar. List i bodo tudi l. 1940. na njega naročeni. Prosimo širitelje, naj pošlejo notri naročnino. Ar je kalendar brezplačen za naročnike Mar. Lista, ga samo tisti dobijo, ki so že plačali naročnino na letos i dokažejo, da bodo i k leti naročniki s tem, da če le mogoče, plačajo naprej 8 Din. ali konči eden deo naročnine za l. 1940.

Zaročila sta se v Nemčiji Koraj Mihal z Pince Marofa i Horvat Marija z Odranec

se stalno ponavljajo, recimo v naravi letni časi kakor pa dogodki, ki ta red za hip odvežejo; samo da za stalnost otopimo, prevrati reda, četudi majhni, nas pa vzbujajo iz odrevenelosti.“

Hotel je ugovarjati, pa ni našel izraza.

„Pa se le motite vi s tem vašim nevidnim svetom. Vse je le odsev telesnega življenja. Ko je to končano, se tudi miselni svet zruši v nič.“

„Se vam zdi, da vaš duh, ki je zasnoval že toliko del, lepiga dne izgine v nič?“

„Boljše vprašanje je zastavila mesto odgovora!“ je moral na tihem priznati. Poskušal je od druge strani.

„Saj za vas ne pravim. Vi ste res prepričana o tem, kar govorite. Ampak ti duhovniki, ki toliko brečijo, kakor komarji.“

Nasmehnila se je: „Primer je zelo posrečena, rekla bi fina. Res, duhovniki so kakor komarji, posebno za brezverne: neutrudno pojejo vedno isto melodijo. Pa če bi bolj tenko prisluhnili tej melodiji, bi ugotovili, da je zelo harmonična. Ampak tu drži dejstvo izvirnega greha, ki ga vi gotovo ne priznate.“

„Tega pa res ne priznam!“, „Saj ne gre za ime. Lahko bi to tudi kako drugače imenovali. Gre za izkustveno dejstvo, da je človek nagnjen k slabemu. In mi to imenujemo izvirni greh.“

„Dejstvo, da smo nagnjeni k slabemu je pač bolj težko zanikati!“

„Vidite in pri tem se morava dotakniti vprašanja trpljenja: nevernim bo vedno neumnost, saj je celo mnogim našim v pohujšanje.“

„Vi postajate zelo zanimiva.“

„Stvar sama je zanimiva, če hočete. — Nagnjeni smo k slabemu pred trpljenjem bežimo. Najboljši odgovor na oboje daje naša vera. In z odgovorom rešitev: z osebnim trpljenjem nekako dopolnjujemo to, kar nedostaja trpljenju Boga-človeka. Da se nazorno izrazim: kakor mladike na trti smo. Trpljenje Kristusovo je dopolnjeno, in ne nezadostno, vendar, če hočemo rasti združeni s trto, se nujno čaša trpljenja iz trte tudi v nas preliva. Saj poznate zakon komunikacije iz fizike.“

Čudna je ta ženska. Z ognjem govori, a to ni ogenj strasti. Tudi požetlet ne bi mogel te

Streljen je na meji 16 letni Horvat Franc iz Būdinca, ar je noso tobak prek meje i ne obstao na graničarovo povelje. Nesrečna švercarija!

Črensovci. Zastrupo si je roko posestnik Hozjan Matjaš, gda si jo je do čonte vrezao. Nekaj se njemi je že zboljšala, a potrebuje še dugši čas zdravniškoga oskrbovanja.

Kūpite si lepo pripovedat „Na križopotji življenja“, dobite jo v tiskarni Balkanijlovoj v Lendavi, Hahnovoj v Soboti i na upravi Novin v Črensovcih, stane 10 Din.

Martjanci. Že v dvoji Novinaj je bio guč od naše šole. Prvič je bilo povedano, da ne bi bilo naoplačno, če bi občina kúpila zdajšnja šola, drugoč je pa iznečeno, ka bi se s toga vse dalo napraviti, če bi se šola odala. To so bila mnenja posamezni lūdi i je dobro, da se je začnola debata od naši šol, štere so nujno potrebne rešitve. Miso, da bi se zdajšnja šola odala šolski oblasti, je nej naoplačna, liki ma tūdi svoje pomenklivosti, štere se pa težko premagajo. Šolska zgradba je stara i bi njeni nakūpino prevreditev koštala skoro telko, kak graditev nove šole. Povdariti najprej moramo, da dnes nove šole nej so več tak drage kak nekda i poleg toga so neprimerno vse bole praktično zgrajene. Stara šola se pa pri najbousoj voli ne bi mogla tak vrediti, da bi odgovarjala novoj v njeni potrebaj i naloga. Žela vsej je ta, naj se v Martjanci postavi lepa nova šola. Zdajšnja šola pa se naj porabi za prosvetno i druga društva, štera dnes nemajo nindri pravoga mesta. V martjanskoj občini se vsako leto zbira okoli petdeset jezer dinarov kak fond za nove šole. Lūdstvo težko vkūp spravi te pejnec i ga li rado plača. Vldite pa šče sad toga plačivanja. Zato pa majo občinski zastopniki dužnost, da to plačivanje tak vredijo, kak je najboushe. Te penec, ka ga lūdstvo zbira, leži mrtev v razni hranilnici i nišče nema od njij nikšega haska. Občina naj vzeme na te peneze posojilo i lahko naednok zgradi več šol. Če bi občina ednok začnola tūdi kaj delati, je gvūšno, da de njoj šla tūdi oblast na roko i njoj podelila lepo podporo, kak so je že dobile druge občine. Liki podpore brez začetoga dela se nindri ne delijo. Od zastopnika šole, šteri se razmi v te reči, smo zvedeli, da bi to se dalo napraviti, samo volo trbe. Nej je pa na mesti praviti, ka prej

neščemo občine združiti“. Šteri bi tak pravo, tistomi mirno povemo, da se na gospodarstvo nikaj ne razmi. Vūpamo, da takši lūdi so si nej lūdie postavili za svoje zastopnike. Občina naj vzeme posojilo i lūdstvo nede nikaj več plačūvalo, kak že plačūje pa bi se lahko naednok začnola z zidanjom i dozidavanjom veči šol. V par letaj bi bili rešeni v martjanskoj občini največše brige, brige za nove šole. Ne zamūdite, ka zamūditi nesmitel! V prišestnom leti ščemo viditi novo šolo! (Šola je last rk. verske občine takša tūdi mora naprej ostati. Višja cerkvena oblast gotovo ne bi privolila v odajo, Vūpajmo tūdi v bolše čase, gda pa lejko odpremo kat. šole. Vr.)

Črensovci. Občina se je odselila v trgovino Kocet Ivana. Javili smo, ka v edno sobo, najprej v lokal, v šterom je bila trgovina Klepcova. Sporočilo se nam je, da je te lokal ne v celoti dani občini, 2 metra je odano po španskoj steni za magazin g. Koceti, a mesto toga je trgovec dao dva maliva prostorčka občini na razpolago, ednoga za blagajnika, drugoga pa za gospodo občinsko slugo, ka spi v njem. Vse to se krije približno z bivšim trgovskim lokalom Klepcovim, zato smo pisali ka je dana občini edna soba, te ečše razdelba ne nam je bila naznanjena. Na stvari samoj to ne nikša sprememba. Mi smo povdarili i povdarjamo, da se za te prostore plača tak 200 Din., kak se je za več kak dvakrat tak velke plačalo. To drži za pometanje hodnikov i stub je pla-

čūvala občina 50 Din. mesečno, teliko bi i po novoj pogodbi ki je najemnino povišala na 400 Din. mesečno, a jo občina ne sprejela. Mi to ne pišemo zato, kak da bi vodstvi Našega Doma žao bilo, ka se je občina odselila. Ne. Samo, da damo pojasnilo i razloge, zakaj se je odselila. Po našem mnenji so novi lokali predrago plačani.

D. Lendava. Po naši fari prodajajo slovensko i madžarsko sv. pismo i druge podobne knige, ki so prepovedane, da bi jih katoliki šteli, ar so lažnive i blatijo sv. Cerkev. Lūdstvo prosimo naj ne verjame nikaj lažnivim prerokom.

Zamenjajte stare 50 dinarske i 20 dinarske stare srebrne penze, ar prvi valajo samo do 16. februara prišestnoga leta, 20 dinarski pa do 16. avg. prišestnoga leta.

G. Lendava. V sredo 8. nov. smo pokopali mater preds. občine Grad g. Bačiča. Če bi v pisanoj reči lahko izrazili poniznost te blage matere, potem ne bi smeli o njej nikaj pisati. Njeno življenje je teklo tak skromno, da skoro nišče nej znao za njo. Vse svoje življenje je aldūvala za svojo družino. Sama je bila evangeličanske vere, ar je pač bila rojena od evangeličanskih starišov. Vso svojo deco je pa vsikdar vzgajala v pravoj Kristušovoj veri. Vse življenje je pa mela samo to željo, da bi vmrla v pravoj Kristušovoj Cerkv. To je tūdi doživela. 24. marc letošnjega leta je bio za njo, den prerojenja. Odpovedala se je zmoti in vstopila v pravo Kristušovo Cerkev. Pri tom se je nej pres-

Petišovci. 6 km smo oddaljeni od Lendave, četūdi malo Bogi za hrptom, bi vendar želeli, da bi se tūdi na nas kaj ozirala šolska oblast i nam posvetila več pozornosti, da se ne bi dogajale več take stvari. Drugič bomo pa bole točno povedali.

G. Lakoš. V prejšnji številki je bilo objavljeno, da so bili naši otroci na veselici v D. Lakošu. Oblast sprašūjemo, ali ne more preprečiti podobnih slučajev. Mislim, da bi se našel kak tozadevni zakon. Ako starši premalo pazijo na otroke, bi pa naj oblast bila strožja i bi v takem slučaju veselico sploh prepovedala. — Domačin.

Žitkovci. Zvečer 20. nov. je pri nas iz neznanega vzroka izbruhnil ogenj. Radi silnega vetra se je strahotno razširil i je zgorelo 8 hiš. Gasilci iz okolice, lendavski i soboški, so vse storili, kar so mogli, da bi omejili nesrečo.

Sneg smo dobili ponoči 21. novembra.

Pince. Imamo dvorazrednico v majhni kmečki sobi, pa samo edno učitelico, ki mora meti celodnevni pouk. Bil bi skrajni čas, da dobimo vsaj še eno učno moč, če že nove šole ne moremo; že radi ugleda države, saj smo tik ob meji.

Mostje. Bilo je razobneno, da otroci ne smejo trositi strupa proti mišim; i vendar so. Že radi nevarnosti zastrupljenja se kaj takega ne bi smelo dovoliti.

Dolina. Nepozabno slovesnost smo meli v nedelo 19. novembra. Bila je blagoslovljena naša nova kapelica, zgrajena iz

19 22 5% sladkorja. Najbolši pa so meli 23 5% sladkorja, ka je jako vgodno za lendavske gorice. Vina iz teh moštov bodo prvovrstna. — Leta 1940., koncem aprila ali začetkom maja bo v Lendavi vinski kongres vinogradnikov za celo dravsko banovino. Pri toj priliki bo v Lendavi tūdi srezka vinarska razstava. Sreski kmetijski odbor poziva vse vinogradnike, da bodo sodelūvali na toj razstavi z svojimi priznanimi vini. Z razstavo dobrih vin bomo pokazali vinogradnikom ostale Slovenije, da tūdi pri nas v lendavskih gorinah raste dobro vino i ne sama šmarnica kak si nešteri mislijo, ki naših goric ne poznajo. Vinogradniki naj si zato denejo na stran v manjše sodčke svoja vina. Štera naj do razstave t. j. do konca marca dvakrat pretočijo, tako, da se bo njihovo vino z uspehom tekmovalo na razstavi i doseglo pohvalno oceno i mogoče tūdi primerno nagrado.

Svinjo je povozu poštni autobus v Gaberji 19. nov. Svinja je skočila skoz plotu pred autobus, šteroga staviti ne bilo mogoče. Čoko je autobus razmesaro popolnoma, zobstom krōčce za njov osem malih gudekov. Sreča v nesreči je bila to, da se autobus ne prevrno.

G. Lendava. Dugo smo čakali na autobusno zvezo s Sobotov ino ostalim svetom. To smo dobili. Vendar nas pa nekam ščejo meti vedno ločene od ostaloga sveta, kak da mi ne bi smeli vlditi tūjih obrazov. Naš autobus ma zvezo samo s Sobotov i z nikim drugim. To pa mislim je le malo premalo za zdajšnji čas. Dnešnji človek potūje tūdi zvūn Sobote. Naj spomnimo oblast samo na naše sezone, šteri do se vračali den za dnemom iz tūjine. Do Sobote se pripela vlak; tam pa naj čakajo prek noči ino zapravljajo penec! Mišljenja smo, da je naša progana najmenje telko vredna kak progaprota Rogaševcom. Če tam vozi auto trikrat tedensko dvakrat na den, mislim, ka bi tūdi nam dali lahko isto ugodnost. Kak smo zvedeli, je naša progadaleč aktivna. Prosimo Upravišstvo pošte v Soboti, da se tūdi za nas pobriga i nam izposlūje konči trikrat na teden, da bi vozo dvakrat do Sobote. Naj bi popoldne vozo tūdi po sredah, petkaj i nedelah. I te popoldenski auto bi naj meo zvezo s popoldenskim ali večernim vlakom, šteri pride iz Maribora v Soboto.

Krog. Nov. 8. je kopao Ratnjakov Lujzi stūdenec pri krčmarji Svetec Vinciji. Stūdenec je bio zidani iz mürskega prodnoga kamna. Pri kopanju se je stūdenec na Ratnjeka porūšio i ga en meter nad glavov globoko zasipao. Tovariši so ga nepoškodūvanoga potegnoli iz stūdenca. Iz zahvalnosti, ka ga je dober Bog rešo telovne i večne smrti, se bo zdaj zdao s svojov prijatelico. — V Mūro je spadno 9. nov. pri odaji gosposkih drv Bejek Štefan. Hitro so ga potegnoli z vode i spravili v brodarovo kučico, gde si je obleko ožmeknjeno posušio. — Isti den popoldnevi je pa v Mūro spadnola dovica Filipič Alojzija, štera je v mokrom obleči edno vūro daleč mogla iti domo v Krog i je zavolo prehlada zbetežala. — Na Dūšni den smo se spomnili pokojnoga Lūka Franca, ki so letos vmrl v 73 leti starosti. Pokojni premožen kmet so bili pobožen, pravičen človek i tri leta župan, ki so s svojim lūbezni punim nastopom i pravičnim ravnanjom znali svoje med strankami odpraviti. Vse jih je pošūvalo.

Iščem služkinjo

za 1 dec. 1939 pridno pošteno, starejšo 30—40 let staro, katera je sposobna za bolšo hišo in vsa hišna dela k 3 osebam na deželo, samo z letnimi spricvali se naj oglaš pod „stalna služba“. Naslov se izve v uredništvu „Novine“ v Črensovcih.

Rešeno moštvo angleškoga tovornoga parnika „Hornspola“ na amerikanskem parniku „President Harding“.

ženske, čeprav je privlačna. Ali to naredi uživanje tistega skrivnostnega kruha, božjega telesa; ali to tūdi človekovo telo preraja?

Kakor da je uganila njegove misli, je nadaljevala:

„Vera je pač svet velikih skrivnosti. Poleg skrivnosti trpljenja je vse polno drugih skrivnosti, središčna je gotovo skrivnost Gospodove večerje. — Ali o tem bi lahko govorila, ko boste skušali odgrniti zastor drugih skrivnosti. — Zato bi pa trebalo še veliko razgovorov.“

„Če bi smel še priti, bi me zelo veselilo. — Če vas ne združujem pri vašem delu.“

„O, nasprotno! Vi mi pomagate: iz teme človek bolj jasno gleda v svetlobo!“

Čudno, sedaj se je spomnil, da je nekđaj, v mladih letih, čital zgodbo o Kraljici iz Sabe, ki je prišla poslušat Salamonovo modrost, pa je ugotovila, da je še bolj moder, kakor o njem govorijo. Tu je podobno, samo da so vloge zamenjane. — Sicer ni tolika moč dokazov, večja je moč osebnosti, tega živega, mirnega prepričanja, ki iz nje govori. Mrak, skoraj tema je že napolnila njeno sobico. V peči je

sicer lepo gorel ogenj, ki ga je on pomagal zakuriti; več svetlobe bi trebalo, tema postaja premočna.

„Smem jaz sedaj svetilko prižgati, vi ste prej v peči prižgali!“ je neprisiljeno vprašala za dovoljenje.

Opazoval jo je pri umetni luči.

Kako se človek pri njej prijetno počuti, kako svetlo, kako široko: kakor da je na križpotju v vse smeri.

Bila je že pozna noč, ko je odhajal. Niti ni opazil, kako je čas potekel. Kakor da je bil en sam lep trenutek. Če bo večnost v družbi svetih nekaj podobnega, potem je to pravzaprav nekaj prijetnega.

Bila je pozna, ali svetla noč. Polno zvezd je bilo na temnem nebu. Spomnil se je še druge primere iz Pisma: svetniki so kakor zvezde... Ona pa je mislila na Nikodemov nočni obisk pri Jezusu. — In je molila za slavnega pisatelja Luciferja.

„Salve, virgo Catharina!“

Camplin.

trašila zasramūvanja od strani svojih sorodnikov, ar je dobro spoznala, ka ma samo edno dūšo i to mora zveličati v pravoj Kristušovoj Cerkv. Kak je pokojna sama izjavila na den svojega spreobrnjenja, je bio tisti den za njo najsrečnejši. Moči so njoj že opešale i tak je šla njena dūša po plačo k svojim Stvoritelji za vse svoje ponizno i skrito življenje v družini. Naj njej bo Bog plačnik za vse žrtve. Domačin pa, šteri so jo tak prisrčno ljubili, naše iskreno sožalje. V molitev dobrih dūš jo zročimo, njo pa prosimo, naj moli za spreobrnjenje evngeličancov.

Bliskalo, grmelo i treskalo je 19. nov. večer v nešternih krajaj Slov. Krajine, kak da bi bili ečše dnevi žetve. Lepo toplotno jesen nam je Bog dao, hvala njemi bodi.

Naši v Ameriki. V Middletowni sta stopila v hižni zakon Gubič Štefan i Pinter Margareta. Mladomi pari želemo dosti sreče i božega blagoslova. — V Bethlehemi se je v fabriki ponesrečo Slovenec Šamenek F. Aleksander. Potreto ma pravo roko i je močno poškodūvani na levoj roki i po teli. Vrača se v St. Lukes bolnici.

cesijo smo šli v lepom redi šolski otroci, nato starejša mladina i gasilci, končno ženske do pokopališča, gde smo pri slavaloki prejeli mč. g. dekana Jeriča, v spremstvu domačega župnika. Madžarski i slovenski je pozdravio g. dekana eden šolar, nato pa edna mladinka. Med petjem i molitvijo smo potem šli do kapelice; tu so pozdravljali: edno dekle, dva dečka i eden mož; deklamirali so psalme, jako lepo. Sledio je obred blagoslovitve, nato je pa g. dekan v poljudnem govoru razložio naše razmerje do sv. Dūha, patrona kapele. Pri slovesni maši je veliko vaščanov pristopilo k sv. obhajili. Popoldne so bile pete Marijine litanije. Obed je bio pri gostoljubni Matjašecovi hiši. — Vaščani se prav lepo zahvalimo našemu vzornemu župniku, ki nas je vodio pri deli i mu obljubimo, da nam bo kapela najsvetejši i najljubši prostor v vasi.

Vinska letina v lendavskom srezu je bila po kakovosti bolša letos od lanske, po količini pa je bila 30—40% menjša. Mošti so meli 3—4% sladkorja več kak lani. Povprečno so meli vinski mošti mešanih sort 16.5—19.5%, mošti sortiranih sort pa

„HIZICKI DOMAČOJ“

Lipič Stefan, Pinchemont. Vič. g. urednik! Bog vas živi ob šestdesetpetletnici rojstva i blagoslovi do skrajnih mej toga življenja zato, ka ste včinoli Bogi na čast, njegovim ovcam pa v duševno i telovno korist. Naše liste v teh razburkanih dnevih zato ešče dobivam, samo to je napaka, ka deset dni romajo do mene. Pa sam li veseli, da je v roke dobim. Pozdrav vam, vič. g., mojim domačim, rodbini, sosidom i prijatelom doma i v tujini pa tudi bogoslovci č. g. Cigani Ivani v Indiji.

Lopert Marija iz Tešanovec i Horvat Marija iz Noršinec. Preč. g. urednik! Znova je prišeo vesel den, da vam lahko pišem, zdaj tem veselejši, ar vam pišem iz svojega rojstnoga kraja. Vrnola sam se iz Francije, kde sam bila naročnica Novin, domo. Prav iz srca se vam zahvalim za vse trude, štere ste meli z menov. Bili ste mi kak dober pastir, ki skrbi za svoje ovce, naj vuk ne pride med nje. Veseli me, da so me Novine i M. List občuvale vsega tistoga, ka bi mi lahko pogubilo dušo v tujini. Hvala Bogi,

da sam prišla srečno i veselo domo. Preč. g. urednik, še ednok lepa hvala za vse trude. Lepo vas pozdravlja naročnica naših lepih listov.

Vučko Katarina iz Sr. Bistrice, zdaj v Franciji. Visoko poštivani g. urednik! Prav lepo vas pozdravljam i vam želim vse dobro od Gospoda Boga. Zahvalim se vam na rednom pošiljanji listov i vam naznanim, da sam tudi 1940. leta naročnica. Jaz ne zapustim Francije, čeravno je bojni čas. Zavupam se v božo pomoč i v priprošnje naše nebeske Matere Marije, šteroj zročim vse svoje skrbi i težave i se zatekam pod njeni materinski plašč. Ona me ešče nikdar ne zapustila, zato bom vsikdar hodila po njenih stopajih, štere mi kaže ravno M. List, šteroga štem že 6 let tu v tujini. Naznanim vam, da liste redno dobim do rok, samo 4 dni kesnej, kak sam je prle dobivala. Šče ednok vas, g. urednik, lepo pozdravim. Pozdravljam tudi našega g. kaplana i vse duhovnike črensovske fare. Priporočam se v vašo molitev.

MISIJONSKA POROČILA

Pismo misijonara, g. Gider Joška z Kitajske, svojim domačim pri sv. Jürji.

Hvalen bojdí Jezuš Krisuš! Lüblenā sestra, Števi ino vsi mali ino velki! Tu se vam trno lepo zahvalim za vaše pismo. Trno je dugo hodilo, to pa za volo bojne, šetra eti že prek dvej leti srmaško lüstvo mantra, ino vmarja. Vi si niti misliti nemrete, kelko eti srmaško lüsto trpi; dače so sakši den vekše, poleg toga pa so sesko v nevarnošči pred sovrznimi bombami. Znan kar že nega ednoga vekšoga kraja, ka nebi bio bombarderan. Samo naše malo mestece Linčao, je že trikrat prestalo tonevolo ino je že na pou porušeno.

Edno je letos dobro, to je, trno dobrajerajsovažetev. Za naše Kitajce je rajs vse. Bogaci si trikrat na den rajs privoščijo, srmacke pa so konči tudi z rajsovim močnikom zadovoljni. Tudi nam misijonarom je rajs na mesto krüha. Letos je naše delo za volo bojne bole žmetno. Vsakšega tihinca že žmetno vidijo ino k tomi pomagajo komunisti, šteri lüstvo zapelavajo ino nas Bog zna ka vse fele tožijo. Na sveti je že vsikdar tak bilo, ka je božno ino dobro lüstvo, tak je tudi eti, dosta se ji ešče najde, ka nas razmijo, ka smo ne prišli se, da si peneze služimo liki smo prišli, ka srmaškomi lüstvi pomagamo. Šteri znajo, kak mi naše srmaške peneze vküp iščemo, malo nači ino z spoštüvanjem na nas gledajo.

Je že več kak štiri leta, ka sen ne z gospodom Kerecom vküp prišo, uni so malo na bokšem mesti, tudi vročina je tam nej tak velka kak eti pri nas, pa če de tak dale šlo, de pomali cela Kitajska v bojnomo vtinci. Bog, šteri to bojno popüsti, že znakak na bokše obrnotti. Mi vsi moremo

moliti, ka po etom velkom viheri lepo sunce pride, ka naše delo palik lepo razcvete ino bogati sat obrodi. Šole, so že vse zaprete, vsi vučenci so že na počitnicaj. Jaz sem zdaj eti ščisto sam z mojimi sakačom. Letos so mi že tri pse spokradnoli, so ništerni trno lakovni na pesje meso. Eti vsakši den lahko küpiti pesje meso. Vmojem ograche ki je letos trno dosta fig, tudi banane so velke kak naša hiža, samo to je navola, ka so divje.

Ravno gnes se mi je posrečilo, ka sem krumpiče küpo; nej so ravno dragi, 1 Dinar za 1 kg. Krumpiče Kitajci nika ne štimajo, pomali pa se tudi tem coj privadijo.

Kak je pa kaj s števekom, jaz vupam ka je že popunoma zdrav. Vsakšo navolo moremo vrno z boži rok gorvzeti, koga Bog Lübi, tomi tudi nevole pošila. Sveti Paveo, šteri je trno dosta mogo pretrpeti za volo Kristušā, nam pravi: Gda vas navola mantra, povzdignite oči gori proti nebesom, ino se spomnite, ka je jo trpljenje trno malo, če gledamo na vekivečno srečo, štero nam je Bog v nebesaj pripravo. Trno je žalostno gnes den na sveti, ka bi ljudje vse radi sami brez Boga včinili. samo ka se trno motijo, brez Boga prav nika nemremo, smo kak dete, štero ešče ne zna hoditi. Če bi nas Bog samo edno sekundo zapüsto, bi nas več nebi bilo, zato se moremo vsikdar v Boga zavüpati ino njemi verno zlüžiti pa mo tudi vse križe ino težave lahko prenašali.

Žmetno je povedati kak dugo de to moje pismo hodilo, gda ednok vö do morja pride, te de že šlo, samo ka včasí more ce-

li mesec hoditi, ka se njemi to posreči. Sovražnik bi nam rad vse poti zapro, samo ka de njemi to trno žmetno šlo, ar je Kitajska ogromna velka dežela.

Prle kak zaključim moje malo pismo, vas vse ešče ednok prosim, ka molite za mene ino za celi moj misijon, jaz se vas vseh vsakši den pri svetoj meši spomenem.

Pozdravljam tudi vse soside

ino rodbino, tudi jaz že komaj čakam, ka bi vas palik ednok vse zdrave ino vesele vido; vü pam se tudi, ka tudi te cajt brž okoli pride. Na dale pozdravljam tudi Meco ino Jančeka, vse male ino velke, kelko vas je pač pri hiži.

Zdaj pa z Bogom do veseloga videnja!

Vaš v Kristuší vdani

Jožek.

Kak gorijo petrolejske vretine.

S petrolejom segrevamo, svetimo, motore gonimo, na letalaj se v visine zdigavamo. Ž njim pridemo v boji do zmage, prepadnemo pa, če ga nemamo. Polaki so meli močne vretine petroleja v Galiciji. Nemške vojske glavni cio je bio, priti do teh vretin. Polaki so je srdito branili i bi je ešče dnesden, če njim ne bi v hrbet skočili boljše viki. A skočili so njim v hrbet ne z lübezni do Nemcov, nego z lübezni do petroleja i drugih bogastev polske zemle. I Nemci so mogli bridko požreti rusko lübezen, izročiti so njim mogli

petrolejske vretine v Galiciji. Polaki, na keliko se dalo, so vničili te vretine, stroje pokvarili ali petrolej zvužgali. Ta slika nam kaže, kak gorijo petrolejske vretine. Te ogenj se dugo ne da pogasiti, presveti pokrajino daleč naokoli i jo tudi zasmradi.

Nad 32.000 jih je!

„Karitas“ je eno najmlajših zavarovanj. Dasi obstoja šele deveto leto, že vendar ima nad 32.000 zavarovancev. To je uspeh, s kakršnim se ne more pobahati katerikoli zavarovalni zavod. In od kod ta uspeh? Zahvaliti se ima zanj zlasti dvojni okolnosti: 1. velikim ugodnostim, ki jih uživajo njeni zava-

rovanci in njihovi svojci (n. pr. dvojna zavarovalna vsota v slučaju smrti vsled nezgode, brezplačno zavarovanje otrok itd.); 2. svojemu korektnemu poslovanju, iz katerega se vidi, da ni dobičkarsko podjetje, temveč ustanova, ki ima predvsem ta namen, da bi ljudem v čim večji meri pomagala. „Karitas“ ima tri vrste zavarovancev. Eni so zavarovani za slučaj smrti, drugi za dobo, tretji za starostno preskrbo. Od vseh treh zavarovanj nimajo samo posamezniki koristi, marveč cele družine. Velikega pomena je zlasti prvo — posmrtninsko — zavarovanje. Zavarovana vsota, ki jo „Karitas“ izplača ob smrti zavarovanca, je svojem v veliko pomoč pri kritju pogrebnih in drugih izdatkov. — Obrnite se takoj na zastopnike „Karitas“, ki jih najdete skoraj v vsaki župniji, ali na vodstvo „Karitas“ v Mariboru (Orožnova u. 8.) in se poučite o vsem potrebnem. Po dobljenih pojasnilih se boste gotovo takoj zavarovali, ker boste spoznali, da je „Karitas“ prava dobrotnica ljudstva.

Balada o smrti.

Jaz sem bela žena smrt, plašč moj je mrtvaški prt, kamor pridem, postojim, grenke solze v dar delim. Žezlo moje ima moč, s koso kosim dan in noč, grad moj, prostor je lesen, ima šest podolgih sten.

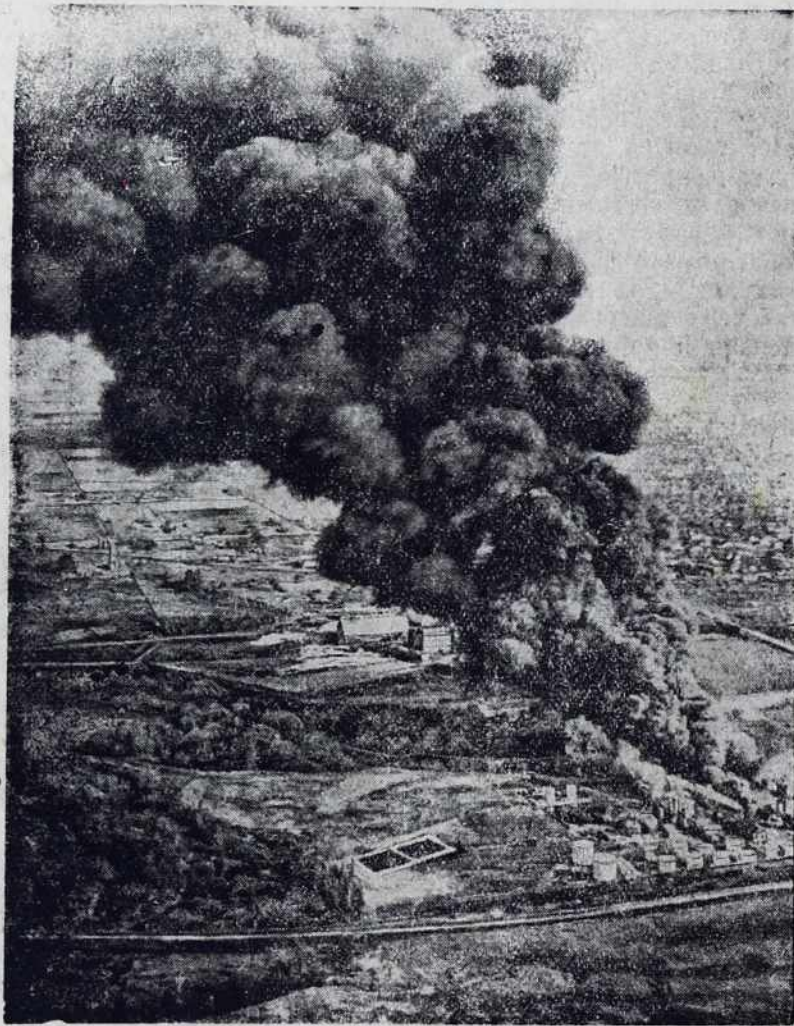
Okrog hiše moje griči, in podaniki mrliči, vse bogastvo kup je zemlje, kjer slovo se v joku jemlje. Moja pesem tu odmeva, le od sodnjega ti dneva, ni veselja in ni smeha, obračun je tu od greha.

S komur jaz zaplešem ples, moj objem je zvest záres, kogar na srce dobim, nikdar več ga ne spustim. Jaz plesalka sem presladka, k meni pot je kratka, gladka, še hitrejši moj korak, te poljubim, padeš v znak.

Ustne moje, blede, stare, v njih ni laži, ne prevare, jaz nosilka sem resnice, tehtnico imam pravice. Imam litre zlate, črne, zakonik moj vse povrne, v sodbi moji ni razlike, jemljem male in velike.

Pridi, pravdaj se z menoj, danes še boš ljubček moj, pridí, glej, tu bela cesta, čakam verna te nevesta, pridí na ženitovanje, dvor moj ti odprt vsak dan je, ti dobiš črn pajčolan, prej ko vziđe novi dan. Svet o zadnjem plesu bere, ko se poje: „Mizerere“!

Zalar Marija.

Tak gorijo petrolejske vretine.

Majči:

Kak so stari Miklin svinje küpüvali.

To je šče te bilo, gda so stari Miklin s svinjami tržili. Ednok so se spravili na Goričko svinje küpüvat. Na glavi so meli mali krenjščacek, v zobaj pa čibak, pa so kadili proti Bogojini, kak da bi železnica šla. Med potjov so šče ednok poglednoli, či majo vse pejnaze, te so pa stopili bole. Gda so šli proti Kobilji, so potegnoli znatrašnjega žepa kanticu z žganicov. Malo so poglednoli okoli, či jih ne bi ge što poskrma gledao, te so pa pošteno gutnoli. Kantica je nej ravno mala bila, pa je že hajdi falilo, gda so jo v žep djali.

Močno so si odejnili pa šli pomali naprej. Gda so prišli že skoro v Kobilje, so začnoli pitati, ge bi se dali kakši gujčeki küpiti. Po dugom spitavanji, so jih deca pri ednoj hiži pitala, kakše bi radi küpili.

„Ja, sprotlešnje bi rad, ka je te že ležej domou spravim,“ so pravili Miklin i stopičkali proti hlevom, kama so njm pokazala deca.

„Ge je pa te mäte, ka se nikaj ne vidijo,“ so pitali Miklin, gda so napinjali oči, pa

so li nej mogli zaglednoti gujčekov v hlevi.

Te so njm pa tej kenjerešje pravili: „Gja sunce je preveč močno, zdaj pa te ne vidite v kmičen hlev. Probajte malo notri stopiti, mogoče te te bole vidli pa je pošlatajte!“

Stari Miklin so rejsan notri v hlev stopili pa so začnoli bašlati, či bi ge za kakšega gujčka prijali. Liki zabadaš so iskali, gujčekov so nej mogli najti. Te so pa šteli vö iti — dveri pa zaprejte.

„Helé! helé! Kam pa te zdaj delao!“ Zdaj so Miklin komaj varali, ka so jih šmrklavci za nos vodili. Začnoli so brsati v dveri, ka so se hlevovje trosili. Gda so pa vidili, ka se dveri nikak neščejo odprejti, so je pa pri meri nehali.

Ovi huncvotje so se pa vöni smejali pa jih spitavali, kak se njm kaj gujčeki vidijo. Stari Miklin so v hlevi nej bili ravno dobre vole.

Začnejo bandekivati z hleva: „Ej, vi pandurje, že vam jes pokažem, naj samo vö pridem. Tak vas namegöčem, ka te vse mükali. Či mi pa lepo odprete, te vam pa nikaj nun delao.“

Liki vse je bilo zabadaš; deca so se či duže bole ž njij šengarila, ka so šče bole če-

merni gratali. Potegnoli so z žepa kanticu, na štero bi že skoro pozabili, pa so na čemere vse vö spili rekši: „Najbo, ka več kuraže dobim, mogoče te ležej vö pridem.“

Miklin so bili takše vrste človik, da ka so ednok napnoli, to so dosegnoli, čiravno je vse praščalo. Velki so Bogzna nej bili, liki močni tak, ka so se metali s kakšim šte glodašom. Bili so pa tudi ovak prefrigani pa bister; znali so vsefele huncvotarije.

Te, gda so kanticu spraznili, so pa začnoli pomali brülití v hlevi kak kakši gujček. Deca vöni so se pa tak smejala, ka so vse doteo metala.

Stari Miklin so bili v nevoli, ka ne bi kakši starejši prišli domo, pa bi se njm smejali, zato ka so jih deca v hlev zaprla. Te so pa vse sile napnoli, ka bi vö prišli. Deco so prosili za Boga miloga, ka bi jih vö pustila. Gda so pa vidili, ka jih ne bogajo, so se razčemerili.

Zagnali so se v dveri, ka so čepi dol spokali, oni so pa naglavički vö z hleva telebnoli. Gda so se srečno gor pobrali, te pa bojk domou. Tak so bežali, ka so ves penavi domou pribegli, gujčekov so pa nej küpili.